

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2T/65/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010794
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115010794.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.05.2016 v Trenčíne samosudkyňou JUDr. Beátou Schmidtovou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX,

je vinný, že

ako otec dieťaťa Z. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol v zmysle § 62 Zákona o rodine a následne v zmysle rozsudku Okresného súdu Trenčín pod č. 31P/273/2013-56 zo dňa 03.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.01.2014 a vykonateľnosť dňa 23.12.2013, povinný prispievať na výživu syna sumou 110,-€ mesačne, ktoré bolo ku dňu 01.08.2015 zvýšené na sumu 125,- eur k rukám matky H. K., bytom G. nad Y., M. II XX/XX, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred, si vyživovaciu povinnosť riadne neplní za obdobie od septembra 2014 doposiaľ (máj 2015 vrátane), to j. do 17.05.2016, čím mu vznikol dlh na výživnom v sume 2225,-€, pričom bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 11.06.2014 č. k. 3T/59/2014 právoplatného dňom 04.07.2014, v stíhanom období obvinený bol od 05.03.2015 zamestnaný na dohodu v spoločnosti Dosam SK s.r.o., F., od februára 2015 je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dávky v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky nepoberal,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.05.2016 zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný J. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dlžné výživné nezaplatil. Poukázal na svoje zdravotné problémy, trvajúce 6 mesiacov, a to pracovný úraz, ktorý sa stal dňa 05.05.2015 keď mu vysokozdvížny vozík pritlačil členok o betónový pilier. Praceneschopný bol do konca októbra 2015. V dôsledku čoho dostával 13,- eur mesačne. Viac peňazí nemal, a tak nemohol ani platiť výživné. Teraz sa však zamestnal. Doposiaľ uhradil výživné vo výške 300,- eur. Z posledných dvoch výplat mu exekútorka vo vzťahu k úhrade výživného stiahla už 400,- eur. Spolu tak uhradil na výživnom 700,- eur. Keď bude ďalej pracovať a naďalej mu bude výživné strhávané mesačne, tak výživné dorovná. O deti sa nestaral nijakým iným spôsobom. Iba sa o nich informoval. Svoje konanie v záverečnej reči oľutoval.

Svedkyňa H. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej obžalovaný uhradil šekom sumu 300,- eur a ďalších 70,- eur jej poslala exekútorka. Viac z dlžného výživného jej ku dňu hlavného pojednávania obžalovaný neuhradil.

Následne boli súdom na hlavnom pojednávaní oboznámené nižšie uvedené listinné dôkazy, z ktorých vyplynulo nasledovné :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/273/2013 zo dňa 03.12.2013, právoplatným dňa 08.01.2014, sa obžalovanému určila vyživovacia povinnosť a bolo mu uložené uhrádzať výživné vo výške 110,- eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2013, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, pričom mu bolo povolené splácať dlžné výživné za obdobie od 01.08.2013 do 30.11.2013 vo výške 440,- eur, a to popri bežnom výživnom v mesačných splátkach po 10,- eur.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/143/2014 zo dňa 09.07.2015, právoplatným dňa 23.07.2015, sa obžalovanému zvýšila vyživovacia povinnosť a bolo mu uložené uhrádzať výživné vo výške 125,- eur mesačne s účinnosťou od 01.08.2015, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred.

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/59/2014 zo dňa 11.06.2014, právoplatným dňa 04.07.2014, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona (neplatenie výživného na syna Z. v období od mesiaca december 2013 až mesiac júl 2014 vrátane a neplatenie výživného na manželku za obdobie október 2013 až jún 2014) a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, ktorého výkon bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Z výpisu zo Živnostenského registra zo dňa 23.03.2015 vyplynulo, že obžalovaný ukončil podnikanie ku dňu 31.01.2015 (zánik živnostenského oprávnenia).

Zo správy od zamestnávateľa - spoločnosti G. SK, s.r.o., F. XX, A.: XX XXX XXX, zo dňa 02.04.2015 vyplynulo, že obžalovaný v spoločnosti pracoval v období od 05.03.2015 do 30.06.2015 na základe dohody o vykonaní práce. Jeho čistý mesačný príjem za mesiac marec 2015 bol 35,90,- eur. Pracoval v sklade spoločnosti F. v A. ako šofér paletových vozíkov. S vykonanou prácou je spoločnosť spokojná, dosahoval primerané výsledky. Disciplinárne riešený nebol.

Z pracovného posudku spoločnosti R. s.r.o., A. J. L. L. XX/XXX, A.: XX XXX XXX zo dňa 08.04.2015 vyplynulo, že obžalovaný v spoločnosti pracoval v období od 13.08.2014 do 13.09.2014 ako SZČO na základe zmluvy o dielo č. 1419/353/2014. Jeho čistý mesačný zárobok za mesiac august 2014 bol 262,69,- eur a za mesiac september 2014 bol 287,24,-eur. Z dôvodu krátkodobej spolupráce spoločnosť nevedela vyhodnotiť jeho povahové vlastnosti.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 19.03.2015 vyplynulo, že obžalovaný je prihlásený do registra poistencov Sociálnej poisťovne, pobočka R. V., na dohodu o vykonaní práce. V. pobočka v období od júla

2014 do marca 2015 nevyplácala obžalovanému žiadne dávky. Obžalovaný sa nenachádza v evidencii poberateľov dôchodku.

Zo správy ÚPSVaR Trenčín zo dňa 23.03.2015 vyplynulo, že obžalovaný nepoberá a ani v minulosti z tunajšieho úradu nepoberal pomoc v hmotnej núdzi, pričom od 18.02.2015 je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Úrad práce neposkytol H. K. náhradné výživné.

Zo správy Daňového úradu Trenčín zo dňa 15.04.2015 vyplynulo, že obžalovaný dovtedy nepodal daňové priznanie za rok 2014 a požiadal o predĺženie lehoty na jeho podanie.

Z daňového priznania za rok 2013 vyplynulo, že obžalovanému nevznikla daňová povinnosť.

Obcou J., teda v mieste trvalého pobytu, je obžalovaný hodnotený bez negatívneho poznatku.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/59/2014, pričom na v trestnej veci Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/255/94 sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a v trestnej veci Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3T/264/96 bol účastný amnestie zo dňa 03.03.1998.

Súd, vzhľadom na vyššie uvedené, po zhodnotení všetkých zadovážených a vykonaných dôkazov, podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal za preukázané, že obžalovaný J. K. spáchal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zo spáchania žalovaného skutku je obžalovaný usvedčovaný tak výpoveďou svedkyne H. K. (potvrdila, že obžalovaný neuhrádza výživné v rozsahu stanovenom súdom), vyššie uvedenými súdom oboznámenými listinnými dôkazmi (preukázaná existencia povinnosti obžalovaného uhrádzať výživné na maloletého syna Z. deti)), ako aj výpoveďou obžalovaného v konaní pred súdom, v ktorej obžalovaný potvrdil existenciu dlhu na výživnom, a teda skutočnosť, že si neplní vyživovaciu povinnosť v rozsahu stanovenom súdom.

Súd mal z výpovedí svedkyne H. K. (svedkyňa potvrdila úhradu výživného vo výške 370,- eur) a oboznámených rozsudkov o určení vyživovacej povinnosti (výživné 110,- eur mesačne v období september 2014 až júl 2015 a výživné 125,- eur mesačne od augusta 2015), za preukázané, že obžalovaný v skúmanom období uhradil výživné vo výške 370,- eur, a tak v čase vyhlásenia rozsudku ostávalo uhradiť výživné vo výške 2225,- eur. Súd tak mal za preukázané, že výživné nebolo v celom rozsahu ku dňu konania hlavného pojednávania, a teda aj v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 17.05.2016, uhradené. Súd uvedené skutočnosti zohľadnil aj v skutkovej vete, ktorú modifikoval oproti podanej obžalobe, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Obrana obžalovaného, že bol šesť mesiacov práceneschopný, a to v období máj 2015 až október 2015, neobstojí, nakoľko uvádzané skutočnosti nezbavujú obžalovaného povinnosti platiť výživné na maloleté dieťa, navyše keď si obžalovaný riadne neplní vyživovaciu povinnosť (okrem uhradenia sumy 370,- eur) už od septembra 2014, teda aj v období pred úrazom a aj v období po skončení práceneschopnosti (od októbra 2015 doposiaľ), pričom z dôvodu snahy obžalovaného o uhradenie výživného boli odročované predchádzajúce hlavné pojednávania. Je povinnosťou obžalovaného prednostne uhrádzať výživné, nakoľko maloleté dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti svedkyne H. K., ktorá pozná jeho potreby, keďže je s nimi v každodennom kontakte.

Súd na strane obžalovaného nezistil objektívne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov, keďže zdravotný stav obžalovaného, okrem obdobia práceneschopnosti, to umožňuje. Súd poukazuje, že ak dôjde k zhoršeniu finančnej situácie, je obžalovaný povinný prispôsobiť svoj životný štandard týmto novovzniknutým okolnostiam, svoj životný štandard primerane znížiť, a to až na úroveň pokrytia iba objektívnych základných životných potrieb a zvýšiť svoju aktivitu smerom k získaniu takej adekvátnej práce, ktorej finančné ohodnotenie postačí na zabezpečenie potrieb všetkých na ňu odkázaných osôb.

Súd preto uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku, ktorý rovnako ako obžaloba právne posúdil ako zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, a to vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/59/2014 zo dňa 11.06.2014, právoplatným dňa 04.07.2014.

Obžalovaný ako subjekt splňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jej nepríčetnosti alebo prípadne jej zmenšenej príčetnosti. Z objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu je nepochybné, že obžalovaný si bol a je vedomý svojej zákonnej povinnosti, vyplývajúcej jednak z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jednak zo súdnych rozhodnutí o určení výšky výživného, prispievať na výživu maloletého dieťaťa, napriek tomu výživné neplatil, resp. platil v nižšom rozsahu (uhradil 370,- eur) a spoliehal sa, že sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie zbaví poukázaním najmä na nedostatok finančných prostriedkov a v dôsledku pracovného úrazu, pričom v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za taký čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/59/2014 zo dňa 11.06.2014, právoplatným dňa 04.07.2014. Naplnená bola i subjektívna stránka, t. j. zavinenie, keď obžalovaný konal vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr. zákona, nakoľko z konania obžalovaného, ktorý napriek tomu, že o svojej povinnosti vyživovať maloletého syna Z. vedel, výživné však neplatil, resp. len čiastočne. Obžalovaný si bol tak vedomý, že svojím konaním môže porušiť zákonom chránený záujem a v prípade porušenia, bol s tým uzrozumený. Preto je súd toho názoru, že obžalovaný svojím konaním porušil trestným zákonom chránený spoločenský záujem, ktorý spočíva v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné.

Súd dospel k záveru, že obžalovanému bude potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, a to podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko stíhaný úmyselný trestný čin spáchal obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/59/2014 zo dňa 11.06.2014, právoplatným dňa 04.07.2014.

Pri rozhodovaní o výmere nepodmienečného trestu odňatia slobody súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestnej činnosti, jeho následok, zavinenie a pohnútku, na osobu obžalovaného, na jeho pomery, vychádzajúc zo základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona (1 rok až 5 rokov), uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 1 (jeden) rok, ktorý považuje na nápravu obžalovaného za dostatočný.

Na výkon takto uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol podľa oboznámeného odpisu registra trestov v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody, spojené nebolo, keďže vzniknutý dlh na výživnom nemá z trestnoprávneho hľadiska povahu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.